

nog meer moois

VR 10
APR

ATANERES ENSEMBLE & NICOLAS DUPONT
THE SEASONS REVISITED

Vivaldi door een hedendaagse lens

Zijn Vivaldi's 'Vier Jaargetijden' tijdloos geniaal of grijsgedraaid? De Britse componist Max Richter koos voor een radicale renovatie. In Vivaldi Re-composed schraptte hij 75% van de originele partituur om de rest door een gelaagde, minimalistische 'looping-molen' te draaien. Het resultaat? Een meesterwerk vol intieme kippenvelmomenten en spectaculaire uitbarstingen.

In dit programma brengt het Leuvense Ataneres Ensemble samen met topviolist Nicolas Dupont een unieke Belgische twist. De seizoenen van Richter worden ingeleid door een sfeervolle miniserie van hedendaagse werken van eigen bodem, met. Een gedurfde herinterpretatie die het oeroude naslagwerk weer fris, urgent en springlevend maakt.

ZA 02
MEI

MATTIAS DE CRAENE & BLACK KOYO
(JAZZLAB.BE)

Saxofonist Mattias De Craene (bekend van Nordmann) brengt een unieke muzikale ontmoeting naar CasinoKoksijde. Samen met het Brusselse Gnawa-ensemble Black Koyo verkent hij de fascinerende grens tussen hedendaagse jazz, elektronische drones en eeuwenoude Marokkaanse tradities.

Verwacht geen oppervlakkige kruisbestuiving, maar een diepe, rituele versmelting. De hypnotiserende ritmes van de gimbri en krakebs vloeien naadloos samen met De Craene's atmosferische saxofoonspel. Het resultaat is een spannend universum vol trance-opwekkende klanken en spirituele energie. Een absolute must voor liefhebbers van avontuurlijke muziek die de ziel raakt!

Ontdek deze unieke tussenwereld tussen droom en realiteit.

ZA 28
APR
2026

NASTARAN RAZAWI KHORASANI
& THEATER ROTTERDAM
THIS IS NOT A DANCE

cultuurcentrum
CasinoKoksijde

This is not a dance is geen dansvoorstelling, en tegelijkertijd gaat het over niets anders dan dans. Het is dans teruggebracht tot de kern en de grote vragen, teruggedrongen tot de kleinste bewegingen. Wat is dans? Waarom zou je je leven wagen voor dans?

Sinds de Islamitische Revolutie is dans verboden in Iran. Dansen is een daad van politiek verzet, iets waarvoor je een gevangenisstraf riskeert. Dat betekent niet dat er niet gedanst wordt – maar zelfs het praten over dans in een voorstelling die plaatsvindt in Nederland, is niet zonder risico's. Theatermaker Nastaran Razawi Khorasani, zelf Iraans, creëert in *This is not a dance* met licht, muziek en lichaam een ode aan het bewegende lichaam. Of beter: de indringende afwezigheid van het bewegende lichaam.

De kern daarin is het materieel gemaakte begrip van censuur. In een hol, leeg decor, bestaande uit zachte zwarte muren en een groot fluwelen zwarte doek, wacht Razawi Khorasani de toeschouwers op. Als performer houdt ze haar lichaam grotendeels stil: strak, gereserveerd, zakelijk. (Wanneer ze dan toch danst, uiteindelijk, vangen we juist een glimp op van het tegenovergestelde: speels, hoopvol, vigoereus!)

Het leeuwendeel van de voorstelling speelt zich af op het eveneens zwarte achterdoek, waarop tekst wordt geprojecteerd. Stemmen in het Farsi maken duidelijk dat we de in het Nederlands en Engels vertaalde transcripten van video- en telefoongesprekken lezen: Razawi Khorasani in dialogen met Iraanse dansers en choreografen.

De (zelf)censuur is een voorzorgsmaatregel. Het wordt al snel duidelijk dat veel dansers überhaupt niet met Razawi Khorasani in gesprek wilden, uit reële angst voor politieke gevolgen. De gespreksflarden die we wel te lezen krijgen, zijn van zowel filosofische als praktische aard. Als danser in Iran, iets wat je officieel niet kan zijn, wat vul je in op formulieren als je beroep? Hoe leer je technieken? Als zelfs het woord dans verboden is, welke woorden gebruik je dan wel?

En waarom is dans dan eigenlijk verboden? Eén van de gesprekspartners slaat de spijker op de kop: dans creëert bewustzijn. Bewustzijn creëert vragen. Vragen creëren veranderingen. Het gaat niet eens om beweging. De kern ervan is het lichaam zelf. Iemand anders vertelt over een discussie over de definitie van dans. De conclusie: ik ben in een ruimte en ik beweeg, en ik constateer dat ik dans. Dat is dansen. Je kunt er niets anders van maken en je toeschouwer ook niet.

Als toeschouwer kijk je door een censuur van licht, duisternis en schaduwen. Je moet het dansen ontcijferen en ontfutselen, moeite doen om het te ervaren. De dramaturgische keuze om censuur te vertalen naar donkerte is eenvoudig maar briljant.

This is not a dance dwingt je om stil te staan bij de funderingen van dans, in definitie en effect. Nastaran Razawi Khorasani levert een krachtige, aangrijpende voorstelling af die nog lang blijft nazinderen.

(Theaterkrant.nl)

CREDITS

Concept, regie, spel: Nastaran Razawi Khorasani **Scenografie en video:** Peter van Til (BrotherTill) **Muziek:** Joost Maaskant **Percussie (Tombak en Daf):** Farid Sheek **Licht:** Minna Tiikkainen **Dramaturgie:** Aukje Verhoog **Kostuum:** Rebekka Wärmann **Coach:** Suzan Boogaerd **Techniek:** Peter Leeuwenburgh (technisch producent), Hein van Leeuwen, Jimmy Niesen **Productie:** Marleen Reijnen **Marketing:** Dieke van der Spek **Educatie:** Anne Sollie & Senna Pauli **Campagnebeeld:** Sanja Marušić **Scenefotografie:** Bas de Brouwer **Een productie van:** Theater Rotterdam **In coproductie met:** Kobe, De Coproducers (ondersteund door Fonds 21 EXTRA) **Met dank aan** iedereen die diens verhaal heeft willen delen.

duur: ca. 60 min.